

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2012. évi szeptember hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az állatkínzás vétsége miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Zala Megyei Bíróság 2010. évi május hó 14. napján kihirdetett Bf.166/2010/3. számú **ítéletét megváltoztatja**, a pénzbüntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 3.810.- /Háromezer-nyolcszáztíz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Zalaegerszegi Városi Bíróság 2009. október 30., 2010. február 5. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 3.B.834/2008/6. számú ítéletével I.rendű vádlott neve vádlottat az állatkínzás vétsége miatt - a Btk.266/B.§ /1/ bekezdésének a) pontjába ütköző bűncselekmény - ellene emelt vád alól felmentette, a bűnjelek lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a vádlott részére. Az első fokú eljárásban felmerült 6.000,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

A városi bíróság jogi álláspontja szerint a vádlott azzal a magatartásával, hogy a sértett kutyáját meglőtte, aminek következtében az állat rövidesen elpusztult, az állatkínzás vétségét nem valósította meg, hisz az állat bántalmazása és nem az ölés a törvényi tényállásban foglalt elkövetési magatartás, következésképpen a bántalmazás indokolt, vagy indokolatlan voltát nem is kellett vizsgálnia. Egyidejűleg az ítéletben megállapította, hogy a vádlott nem úgy járt el az adott helyzetben, ahogy az tőle elvárható lenne, az elijesztés más módját kellett volna választania egy érezni képes élőlény elpusztítását eredményező cselekmény helyett.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott terhére az ügyész jelentett be fellebbezést, amelyet a Zala Megyei Főügyészség Bfel.613/2010/. számú átiratában fenntartott.

Indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a felmentett vádlott bűnösségének megállapítását a váddal egyezően, vele szemben büntetés kiszabását, a lefoglalt légpuska elkobzását, és a vádlott bűnügyi költség megfizetésére kötelezését.

A Zala Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság / 2012. január 1. napjától hatályos megnevezése: a Zalaegerszegi Törvényszék / 2010. május 14. napján tartott nyilvános ülésen hozott Bf.166/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlott bűnösségét a Btk. 266/B.§ /1/ bekezdésének a) pontjába ütköző és e szerint minősülő állatkínzás vétségében megállapította. Ezért - az elkövetéskor hatályos büntetőjogi rendelkezések alapján - 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 400,- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 40.000,- forint pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztéséről és arról, hogy a meg nem fizetett pénzbüntetést végrehajtásának elrendelése esetén 100 napi fogházbüntetésre kell átváltoztatni. A lefoglalt és a bírósági gazdasági hivatalnál Bj. I/173/2008. számon bünyjelként nyilvántartott ólomlövedék és légpuska elkobzását elrendelte, valamint kötelezte vádlottat a felmerült 6.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során eljárási szabálysértést az ügyben nem tárt fel, az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottnak tartotta és döntésének meghozatalánál változtatás nélkül irányadónak tekintette.

A történeti tényállásból - amelynek lényege szerint a vádlott családi háza udvaráról légpuskával meglőtte a területe és a kapu előtti híd közti részen **sértett** kutyáját, aki ennek következtében a tüdőlebenyt sértő, artériás elvérzés miatt elpusztult - a városi bíróság jogi álláspontjától eltérően azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

Jogi álláspontját azzal indokolta, hogy a vádlott indokolatlanul használta a fegyverét, a lövéssel olyan erőszakos fizikai ráhatást alkalmazott, amelynek következtében a kutya elhunyt. Nem kívánta a pusztulását, de eshetőleges szándékkal cselekedett, mert a lövés leadásakor tisztában kellett lennie azzal, hogy az állat súlyos sérülését, maradandó egészségkárosodását, vagy pusztulását okozhatja. Következésképp az állatkínzás vétségének törvényi tényállását a bántalmazás megvalósította.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, felfüggesztett fogházbüntetés kiszabása végett. A Zala Megyei Főügyészség fellebbezésének indokolása szerint az alkalmazott pénzbüntetés mértéke és végrehajtásának felfüggesztése törvénysértően enyhe joghátrány. Az állat meglövésének motívuma, nagyfokú szenvedéssel járó elpusztítása, a szándékolt eredmény, olyan büntetést súlyosító tényezők, amelyek a vádlott javára értékelt személyi körülmények figyelembe vételével pénzbüntetés helyett, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indokolják vele szemben. Az elkövetett

cselekmény és a vádlott személye nagyobb fokú társadalomra veszélyességet tükröz, amelyhez képest a vagylagos büntetési nemek közül szabadságvesztés kiszabásával érhetők el a büntetés céljai, a vádlott büntetlen előélete pedig a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését alapozhatja meg.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.210/2010/1-I. számú átiratában a fellebbezést - indokaival együtt - fenntartotta és a másodfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben felfüggesztett fogházbüntetés kiszabását arra figyelemmel indítványozta, hogy a pénzbüntetés alkalmazása eltúlzottan enyhe büntetés, végrehajtásának felfüggesztése egyértelműen a büntetés célját veszélyezteti.

A bíróságok eljárását a vádhatóság törvényesnek tartotta és egyetértett a vádlott bűnösségére másodfokon levont következtetéssel is, mivel az állatvédelmi törvény rendelkezései és a bírói gyakorlat egyértelműen megállapíthatóvá teszik, hogy nemcsak az állat bántalmazása, kínzása, de alapos ok nélküli, az állatvédelmi törvény által tolerált eseteken kívül eső elpusztítása is megvalósítja az állatkínzás vétségét.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglalt tartalommal egyezően terjesztett elő indítványt. Kihangsúlyozta, hogy az időmúlásra figyelemmel a pénzbüntetés alkalmazása nem elfogadhatatlan, de csekély mértéke és végrehajtásának felfüggesztése miatt az alkalmazott joghátrány eltúlzottan enyhe.

A vádlott védője perbeszédében a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A cselekmény minősítését helytállónak és megalapozottnak tartotta. A védenccé büntetlenségére, megbánására, és arra figyelemmel, hogy a cselekmény elkövetésétől négy év eltelt, a lövés az udvarára bejáró állat elriasztására szolgált, illetve utóbb próbálta jóvátenni a cselekményt, az alternatívan alkalmazható pénzbüntetés kiszabását álláspontja szerint indokoltá teszik. Iratokat csatolt védenccé teljes megbánásának alátámasztására, így az állatvédelmi egyesületnek 3 db elsősegély doboz ajándékozásáról szóló szerződést, továbbá a polgármester nyilatkozatát arról, hogy a vádlott több alkalommal jelezte a kutyák bejárását a telkére, ennek hatására szórólap formájában a községben ismételten nyilvánosságra hozták az ebtartás szabályait, valamint a vádlott elszámolását a kerítés elkészítésének költségeiről.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez, elmondta, hogy a kutya **sértett**ától bocsánatot kért, cselekményét megbánta, birtokát elkerítette. Személyi körülményeiben nem történt változás.

A másodfellebbezést az ítéletábra részben tartotta alaposnak.

Az ítéletábra a Be. 393. §-ának /2/ bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét a megelőző eljárással együtt.

A felülvizsgálat során elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386. § /1/ bekezdésének a) pontja alapján a másodfellebbezés joghatályos volt, mivel az első fokon felmentett vádlott bűnösségének kérdésében a másodfokú bíróság ügydöntő határozata eltérő döntést tartalmaz.

Az eljáró bíróságok a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit betartották, a másodfokú bíróság döntésének alapjául szolgáló ítéleti tényállás megalapozott, az első- és másodfokú bíróságok indokolási kötelezettségüket teljesítették, így az ügy harmadfokú eljárásban történő érdemi felülvizsgálatát akadályozó eljárási, vagy megalapozatlansági hibát nem vétettek.

A másodfokú bíróság határozatának alapjául szolgáló tényállás megalapozott, a Be. 388. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően a harmadfokú felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítéletábra erre alapította.

A vádlott mindvégig állította, hogy a lövés pillanatában **sértett** kutyája az udvarán - és nem közterületen - tartózkodott. A cselekmény helyszínét illetően az első fokú bíróság a vádlott és a tanú ellentétes vallomását értékelve a tényállásban azt állapította meg, hogy a lövés a kutyát a vádlott területe és a kapuja előtti híd közötti részen - pontosabban meg nem határozható helyen - érte.

A tényállás aggálytalanul tartalmazza az ügyben releváns további tényeket is, az érdekeltek a megalapozottságát nem is vitatták.

Téves az elsőfokú bíróságnak az a döntése, hogy a vádlott tényállásban rögzített cselekménye nem valósított meg bűncselekményt, mert jogi álláspontja szerint az állat lelövése, elpusztítása önmagában, kínzási szándék nélkül, nem minősül bántalmazásnak. Mivel a bántalmazás szó hétköznapi jelentéséből kiindulva vizsgálta csupán a vádlotti szándékot és nem mint jogi kategóriát kimerítő elkövetési magatartást, a másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy ez a jogi álláspont nem felel meg az anyagi jog szabályainak. Az állat testére irányuló erőszakos ráhatás bántalmazás, és az állatkínzás vétségének törvényi tényállását az elkövető akkor is megvalósítja, ha a fegyverrel leadott lövéstől elszenvedett sérülés következtében az állat elpusztul.

Az állatkínzás vétségének Btk. 266/B. § /1/ bekezdésének a) pontjában foglalt elkövetési magatartásai közül ugyanis nem csak az olyan indokolatlan bántalmazás illetve bánásmód alkalmazása büntetendő cselekmény, amely alkalmas arra, hogy a gerinces állat maradandó egészségkárosodását, vagy pusztulását okozza, hanem az is, amikor a bántalmazás folytán ténylegesen bekövetkezik az egészségkárosítás, vagy az állat elpusztulása. Ezért, bár nem önálló elkövetési magatartásként meghatározott az állat életének kioltása, a büntethetőséget megalapozhatja a súlyosabb eredménnyel járó bántalmazás, vagyis amikor - az állatvédelmi törvényben tolerált - elfogadható ok

nélkül történik a megölése.

Minderre figyelemmel az első fokú bíróság téves következtetését a vádlott bűnösségére nézve, a másodfokú bíróság okszerűen korrigálta.

A megyei bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a vádlottnak a lövés leadásakor számítania kellett arra, hogy megsebezheti a mozgásban lévő kutyát és e veszély lehetőségén túlmutató maradandó egészségkárosodását, vagy pusztulását okozhatja, így szándéka ha eshetőlegesen is, átfogta az állat megölését.

A tényállásban rögzítésre került, hogy a lövés megsértette a kutya tüdejét, de képes volt arra, hogy hazafusson, majd rövid idő elteltével elvérzett. Mivel életének kioltása indokolatlanul történt és a tényállásban foglalt körülményeket tekintve ez számára szenvedéssel is járt, a vádlott bűnösségének megállapítása és cselekményének jogi minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása körében az ítélet tábla figyelembe vette a vádlott javára, hogy belátta cselekménye társadalomra veszélyességét, leigazolta, hogy anyagi áldozattal járó ajándékozással kíván egy állatmenhelyt segíteni és lakóingatlanát a hasonló konfliktus elkerülése érdekében bekerítette, ami komoly megbánására utal. Az időmúlás meghaladja a cselekmény elévülési idejét és a másodfokú ítélet meghozatala óta is két évnél hosszabb idő telt el.

Mindezekre a körülményekre és a másodfokú ítéletben a vádlott javára felhívott kedvező személyi körülményekre figyelemmel az elkövetéskor hatályos büntetőjogi rendelkezések szerint alternatívan kiszabható pénzbüntetés törvényes. Annak napi tételszáma az értékelt bűnösségi körülményekkel, a vádlott bűnösségének fokával, míg a napi tétel összege a vádlott jövedelmi viszonyaival arányban áll.

A helyes mértékben meghatározott pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztése ugyanakkor súlytalanná teszi a joghátrányt, így törvénysértő.

Az értékelt enyhítő körülmények nem nyújtanak alapot a Btk. 89. § /1/ bekezdésének alkalmazása, mivel a cselekmény tárgyi súlyát növelő körülményként nem hagyható figyelmen kívül az állat sorsa iránti közömbössége a vádlottnak, amit tükröz a cselekmény indulatból történt elkövetése, a kutya gazdája közelében leadott lövés, továbbá az állat szenvedése, amíg eljutott a meglövés helyétől a gazdája ingatlanáig. Az a büntetéssel elérni kívánt cél, hogy a jövőben a vádlottat és másokat visszatartson hasonló cselekmény elkövetésétől, a pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztésével nem érhető el, ezért az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398.§ /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, a felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A másodfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

A Be. 398.§ /3/ bekezdése alapján rendelkezett a harmadfokú eljárásban kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Győr, 2012. évi szeptember hó 11. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné
dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Zala Megyei Bíróság 2010. évi május hó 14. napján kihirdetett Bf.166/2010/3. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2012. évi szeptember hó 11. napján

. Kovács Tamás sk.

a tanács tagja

A kiadmány hitelül

kiadó: